

ENERJİ DÖNÜŞÜMÜNÜN ADİL OLMASINI SAĞLAMAK *

Sıfır emisyonlu enerji kaynakları lehine fosil yakıt tüketiminin aşamalı olarak durdurulması, büyük sosyal ve ekonomik yıkıma neden olacak ve kazananların yanı sıra çok sayıda kaybeden de ortaya çıkacaktır. Politika yapıcılar, bu etkilerden bazılarını ele almak ve iddialı karbonsuzlaştırma için siyasi desteği genişletmek için adil bir dönüşüm ihtiyacına odaklanmaya başladılar.

Refahı iyileştiren herhangi bir kamu politikası gibi, teorik olarak kazananların vergiler, sübvansiyonlar, transfer ödemeleri ve diğer hükümet programları yoluyla kaybedenleri tazmin etmeleri mümkün olmalıdır.

Uygulamada, hükümetin endüstriyel dönüşüm maliyetleriyle başa çıkılmasında yardım etmesi en kötü etkilenen grupların kayıplarını telafi etmek için nadiren yeterli olmuştur. Endüstriyel dönüşümün neden olduğu yapısal ekonomik değişiklikler ve uluslararası ticaretteki değişiklikler, genellikle yeniden eğitim ve diğer politikalarla yardım edilmesi zor olan kayda değer sayıda kaybeden ortaya çıkarmıştır. Sıfır emisyonlu enerji geçişinin benzer bir etkiye sahip olması muhtemeldir. Enerji dönüşümünden en çok etkilenen bireylere ve topluluklara yardım sağlamak, muhtemelen politika yapıcıların tahmin ettiğinden daha zor olacaktır ve bu nedenle bu konu sürekli odak noktası olmalıdır.

En büyük potansiyel kaybedenler grubu, Kuzey Amerika, Avrupa, Orta Doğu ve Asya'daki yüksek ve orta gelirli ülkelerdeki düşük gelirli tüketiciler olacaktır. Daha düşük gelir grupları, karbon fiyatlandırmasının bir sonucu olarak enerji maliyetlerindeki herhangi bir artışın ve ısıtma ve ulaşım için karbonsuzlaştırılmış elektrik tabanlı sistemlere geçişten kaynaklanan ön sermaye maliyetlerinden en çok etkilenecek olanlardır.

Prencip olarak, düşük gelir grupları için zararlar, diğer vergilerdeki ve hükümet harcama programlarındaki değişikliklerle dengelenebilir. Bu nedenle, karbon vergileri diğer karbon fiyatlandırma biçimlerine tercih edilebilir çünkü düşük gelirli tüketicileri telafi etmek için bir gelir akışı yaratırlar.

Sayıda çok daha az olan ikinci kaybedenler grubu, demir-çelik, kimya ve çimento imalatı gibi enerji yoğun sektörlerde çalışan işletmeler ve işçiler olacaktır.

Eşit bir oyun alanı yaratmak ve karbon fiyatları düşük olan veya olmayan diğer ülkelere yönelik işletmelerin ve istihdamın kaybını önlemek için uyumlaştırılmış uluslararası karbon fiyatları ve karbon sınırı ayarlamalarına (tarifeler) ihtiyaç duyulacaktır.

Kaybedenlerin üçüncü grubu, fosil yakıtların üretimi, rafine edilmesi ve dağıtımıyla doğrudan ilgilenen işletmeler ve işçiler olacak.

* "Column: Ensuring the Energy Transition is Equitable", [Reuters](#)

Geçen yüzyılda, işçileri yeniden eğitmek ve onları aynı bölgede istihdam etmek için yeni işletmeler kurmak, tutarlı bir şekilde politika yapıcıların beklediğinden çok daha zor oldu.

Politika yapıcılar tüketiciler, işçiler ve işletmeler için enerji geçişinden kaynaklanan sosyal ve ekonomik kesintiyi hafifletme ihtiyacına odaklanma konusunda haklıdır, ancak zorluğun ölçeğini küçümsememelidirler.

* “Column: Ensuring the Energy Transition is Equitable”, [Reuters](#)